

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εκτός της Σύρου Δραχ. 22
Εκτός . . . » 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διά τας Διατρ. τὸν στίχ. 1. 25
Διά τὰ Δικαστικά τὸν » 1. 15
Διά τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τὴν 7 Ἰανουαρίου 1862.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Κ. Κ. Μετόχους τῆς Ἑταιρίας.

Μὴ μεταδάντων ἐνταῦθα σήμερον τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Σ Κυβερνήσεως, καὶ τῆς Ἐντίμου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εὐρέθη ἀναγκαῖον νὰ ἀναβάλωμεν τὴν ἐναρξίν τῆς ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων. Δι' ἑτέρου δὲ ἡμῶν προγράμματος θέλει γνωστοποιηθῆ ἀκολούθως ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς συγκαλέσεως.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 3 Ἰανουαρίου, 1862.

Οἱ Διευθυνταί

- ΠΕΤΡΟΣ ΡΑΛΛΗΣ.
- ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΔΑΜΑΛΑΣ.
- ΑΛΕΞ. ΔΟΜΕΣΤΙΝΗΣ.
- ΝΑ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.
- ΕΛ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Α. ΚΑΖΙΡΑΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μολοντί ἐσυνειθίσκαμεν πλέον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἔργων τοῦ νεωλκείου τῆς Ἑλλήν. Ἀτμοπλοίας, ὅτι μέχρι τοῦδε ἐκαθαρίσθησαν ἐπ' αὐτοῦ πολλὰ ἀτμοπλοία καὶ τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς καὶ ξένα, οὐχ ἦτο δὲ ὅμως ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ καταδεικνύωμεν τὸ Κοινόν, ὅπερ δικαίως ἐνδιαφέρεται εἰς πᾶν ὄρον, ἀφορᾷ τὴν μεγάλην αὐτῆν ἐθνικὴν ἐπιχείρησιν, ἡ ἑκάστοτε ἐπιφερομένη εἰς τὸ ἴδρυμα τοῦτο τῆς Ἑταιρίας ἐπαισθητὰς βελτιώσεις. Τοῦτο δὲ προτιθέμενοι καὶ σήμερον, μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τὴν θαυμασίαν τῶν ἐπιτυχίαν τῆς ἀνολικῆς καὶ μάλιστα τῆς καθολικῆς τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ Βασιλίσσης Ἀμαλίας. Πλεῖστοι παρὰ πολλῶν ὑπῆρχον αἱ ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἀν τὸ ἀτμοπλοίου τοῦτο, ὡς τροχοφόρον καὶ ἐπομένως ἐνεκα κατασκευῆς του βαρύτερον, μεγαλῆτερον δὲ τῶν ἄλλων ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας (διότι ὡς γνωστὸν, 700 τόνων χωρητικότητά), ἠδύνατο

ἀκινδύνως νὰ τεθῆ ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα νεωλκείου. Ἄλλ' αἱ διαδιδόμεναι αὐταὶ ἀμφιβολίαι οὐδόλως ἐκλόνησαν τὴν ἐδραίαν πεποιθήσιν οὔτε τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, οὔτε τοῦ εἰδικῶς προϊσταμένου τῶν τοιούτων ἔργων, καὶ πολλὰς εἰς αὐτὰ ἐπενεγκόντος βελτιώσεις, Ἐφόρου τῆς Ἑταιρίας Κυρίου Γεωργίου Μπούμπουλη, ἀλλ' οὔτε τοῦ ναυπηγοῦ τῆς Ἑταιρίας Κυρίου Νικολάου Παγίδα, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ τοῦ νεωλκείου τούτου, τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι, ἐπιτυχῆς κατασκευῆ. Ὅθεν διετάχθη ἡ ἐπιχείρησις τῆς ἐργασίας. Καὶ ἡ μὲν ἀνολικὴ ἐπεραιώθη ἐντὸς εἴκοσι μόνον ὥρων, ἐργασθέντων κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἡμέραν μόνον ὀγδοήκοντα ἐργατῶν, ἐφεξῆς δὲ ἕως ἑκατὸν πενήκοντα. Ἄλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν παρευρεθέντων κατὰ τὴν καθολικὴν, ὅσοις μάλιστα συσεντὸς ὑπο τοῦ Ἐφόρου τῆς Ἑταιρίας τοῦ σημείου τῆς ὠδήσεως, ἡ ὠραία Βασιλίσσα τῆς Ἑλλάδος, ἐστεμμένη τοῖς ἐθνικοῖς χρώμασιν, ἤρξατο προβαίνουσα βασιλικῶς, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἐν ῥοπή ὀφθαλμοῦ διανύσασα τὴν πορείαν αὐτῆς, αἴφνης ἐφάνη διαταλαντευομένη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῶν ὑδάτων! Θεαταὶ τοῦ ὠραίου τούτου θεάματος, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ θαυμάσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν εὐφυίαν καὶ δραστηριότητα, τὴν, Θεῶν, ἀρωγῆ, διὰ μικρῶν μέσων μεγάλα κατορθούσαν, καὶ νὰ μὴ ἐπαινέσωμεν τοὺς μετὰ τοιαύτης εὐγενοῦς φιλοτιμίας ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἐργαζομένους. Περιῆλθε δὲ εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν ἐκ πηγῆς ἀξιόπιστου, ὅτι ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἀτμοπλοίου Βασιλίσσης Ἀμαλίας, ἐγένετο καὶ καλῆτερον καὶ οἰκονομικώτερον παρ' ὁ τοῦ Β. Ὄλωνος ἐν Τεργεστή, ὅπερ ἐπανξάνει τὴν ἀξίαν τοῦ κατορθώματος τῆς Ἑταιρίας.

— Οὐδὲν ἔχομεν ἄξιον λόγου ἐπαρχιακῶν νὰ γνωστοποιήσωμεν. Τὰς κακοκαιρίας διεδέχθησαν ἡμέραι εὐδαι καὶ ἡ θαλάσσιος συγκοινωνία τῆς Νήσου μας εἶναι ἀκμαία. Εἰς ἀπάσας τὰς Νήσους τοῦ Νομοῦ μας αἱ ἀφθοναὶ βροχαὶ ἐξωγόνησαν τὴν γῆν καὶ τὰ προϊόντα προμηθύνονται ἀφθονῶς εἶθε καὶ τὸ ναυτικὸν νὰ κινήθῃ ἐπωφελῶς, διὰ τὴν ἰκανὰς ζήτησιν ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἐπέφερον εἰς τοὺς πλοιοκτῆμονας καὶ πλοιάρχους. Ἐπειδὴ δὲ ἤδη καὶ ἡ βιομηχανία τῶν οἰκοδομοποιῶν καὶ τῶν περὶ τὰς οἰκοδομὰς ἀσχολουμένων καὶ ἐνδιαφερομένων ἀργεῖ ἤδη κατὰ μέγα μέρος, οἱ συμπόλιται μας καὶ ἡ δημοτικὴ μας ἀρχὴ ἐπισπεύδουσι τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομῶν τῆς δημοτικῆς Λέσχης, τοῦ θεάτρου, τοῦ χρηματιστηρίου καὶ Καφενείου εἰς τὸν τρόπον ὥστε διὰ τοῦ μέσου τούτου χορηγεῖται ἀφθονὸς ἐργασία ἐπὶ ἐν τοῦλάχισον ἔτος εἰς τοὺς πλείστους τῶν ἐρημένων βιομηχανικῶν τάξεων.

— Ἄν καὶ ὁ τύπος τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσεν ὡς ἐπικειμένην τάχιστα ὑπουργικὴν μεταβολὴν, ὅπως ὁμῶς γράφουσι ἰδιαιτέρως πολλοὶ τῶν εἰς τὴν πολιτικὴν ἀναμεμιγμένων, δὲν προσδοκᾶται τόσον ταχέως ἀλλαγὴ τοιαύτη.

— Μετ' εὐχαριστήσεως ἅπαντες ὑπεδέχθημεν τὴν ἐκ νέου ἐμφάνισιν τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀτρομήτου τοῦ Ἑλλήν. τύπου ὄργάνου, τοῦ Αἰῶνος, ἡ ἐπὶ πολὺ διακοπὴ τῆς ἐκδόσεώς του ἄφησεν ἀληθῶς κενὸν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Ἀποτεινομεν κατὰ χρέος εἰς τὸν συνάδελφον τὸν φιλικὸν ἀσπασμόν.

— Οἱ τρεῖς κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀποπειρᾷ δολοφονίας ὑπαξιωματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ ἐκηρύχθησαν ἀθῶοι ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Στρατοδικείου.

— Πληροφροῦμεθα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διετάξε τὴν ἄμεσον ἐγκατάστασιν τῶν Τελωνιακῶν Γραφείων ἐν τῷ νέῳ ἑλληνικῷ Παταστήματι, οἰατηροῦμενων καὶ τῶν παλαιῶν, ἧτοι διαιρουμένης εἰς δύο τῆ ὑπηρεσίας.

Ἐάν, ὁ διατάξας τὸ τοιοῦτον μέτρον ὑπουργός, ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ ἐπισκεφθῆ ἐπιτοπίως τὰ πράγματα, ὅπως ἐπραξεν ὁ προκάτοχός του, δὲν ὑπέκυπτε βεβαίως εἰς τὸ ἄτοπον τοῦτο τὸ ὅποιον θέλει ἐπιφέρει μέγιστον πρόσκομμα εἰς τὸ ἐμπόριον διότι, ἀφοῦ κατὰ δυστυχίαν περιεβλήθη ἡ Τελωνιακὴ ἐνέργεια μετ' ὑπεραριθμοῦς ὀχληρᾶς διατυπώσεις, νὰ προστεθῆ εἰς αὐτὰς καὶ τὸ ταξιδίον εἰς ὃ παραπέμπει τοὺς ἐμπόρους τὸ νέον τοῦτο μέτρον ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸ ἄλλο Κατάστημα, ἀπέχοντα ἐφ' ἰκανὸν καὶ ἀποβαίνουσης ἀδιάβατου τῆς ὁδοῦ δι' ἧς συγκοινωνοῦν ὁ σάκις πνέει σφοδρὸς ὀπωποῦν ἀρκετικὸς ἄνεμος, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἔλεγε τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τοὺς ἐμπόρους νὰ δέσωσι τὰς χεῖρας των καὶ νὰ περιμένωσιν, ὅταν τὴν κακοκαιρίαν διαδεχθῆ γαλήνη διὰ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ Τελωνεῖον ἄλλως τε καὶ τὰ ἐμπορεύματα μεταβιβαζόμενα διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης τρέχουσι σπουδαῖον κίνδυνον βλάβης καὶ ὀγκώδη ἐμπορεύματα εἶναι ἀδιάβατα ἐκ τῆς στενωποῦ ταύτης καὶ αἱ μικραὶ ἀκόμη ἄμαξαι τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων ὀδηγούμεναι ἀντιθέτως εἶναι ἀδύνατον νὰ διέλθωσι τὰς κλεισθρίας ταύτας πρὸς ὅλα δὲ τὰ ἐπὶ πραγμάτων ἐπικείμενα δυστυχήματα ταῦτα, ἐπίκεινται κίνδυνος καὶ εἰς τὴν ὑγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων πολιτῶν, διότι τὴν ρηθείσαν στενωπὸν ἐν καιρῷ χειμῶνος διερχόμενος τις βρέχεται ἐκ τῶν θαλασσίων κυμάτων καὶ καταψύχεται ἐκ τῆς ἀφαιρούσης τοὺς πέλους ἀκατασχέτου πνοῆς τοῦ βορρῆα. Πιστεύομεν, ὅτι τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριόν μας ὑπεβαλεν ἤδη

εις την Κυβέρνησιν τὰς παρατηρήσεις ταύτας και επεκαλέσθη την Θεραπειάν του πράγματος.

— Η εκκλησιαστική τελετή της καταδύσεως του Τιμίου σταυρού εις τὰ ὕδατα του λιμένος μας ἐγένετο μετὰ πάσης λαμπρότητος τὴν 6. κατὰ τὴν 10 πρ. ὥραν. Τῆς εκκλησιαστικῆς παρατάξεως εἰς ἡν ἔλαβεν μέρος ἅπαν τὸ Ἱερατεῖον τῆς πόλεώς μας, προηγουμένων τῶν ἱερῶν παρασήμων, ἤποντο οἱ ἐν τέλει προσεζάρχοντος του Κ. Νομάρχου και πλῆθος πολιτῶν, παραλλήλως βαδίζούσης τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς και προαναγγελοῦσης τὴν διαβίβασιν τῆς τελετῆς τῆς εκκλησι. μουσικῆς. Ἐνεκα δὲ τῆς ὠραίας ἡμέρας ἅπανα σχεδὸν ἡ πόλις παρέστη εἰς τὴν τελετὴν και αἱ μὲν ὁδοὶ και Πλατεῖαι ἦσαν κατὰ πληροὺ λαοῦ οἱ δὲ ἐξώζαι και θυρίδες τῶν οἰκιῶν καταστόλιστοι· μέγα δὲ κενὸν ἄρηνεν ἡ ἔλλειψις του Σ. Μητροπολίτου μας, ἀπόντος· εἰς Ἀθήνας ἐνεκα τῆς πασχούσης ὑγείας του.

— Η Α. Μ. ὁ Σ. ἡμῶν ἀναξ μετέβαλε τὴν Ουνατικὴν ποιήν του Α. Δοσίου εἰς Ἰσθμία δεσμά ἡ Βασιλικὴ αὐτῆ ἀπόφασις ἐνδεικνύει τὴν ἀγαθὴν καρδίαν του Β. ζεύγους.

— Η Α. Μ. ἡ Σεπτῆ προστάτις του Ἀμαλίου ὄφρανοτροφείου ἐπεμψε και κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ δένδρον του Χριστου πρὸς τὸ ὄφρανοτροφεῖον τοῦτο, πεπλουτισμένον με ἄφθονα δῶρα πρὸς τὰς μαθητριάς και τὰς περαιούσας ἤδη τὰ μαθήματα και γινομένας ἤδη ὑποδιδακαλίσας. Πλὴν δὲ του δένδρου και ἄλλα διάφορα δῶρα ἐπεμψεν ἡ Α. Μ. πρὸς τὰ ἐν τῷ Ἀμαλίου ὄφρανοτροφεῖω κοράσια και χρήματα και πολὺτιμα πράγματα.

Τὰ ὄφρανα δεχθέντα μετ' ἀνεκλαλήτου χαρᾶς τὰ παρὰ τῆς Α. Μ. διδόμενα δῶρα ἀνέπεμψαν εὐχὰς ἐγκαρδίους πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ ὑγείας και μακροημερεύσεως τῆς Σεπτῆς αὐτῶν προστάτιδος.

Μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη, ἐξ ἧς ἐφθασεν εἰς ἡν ἤδη εὐρίσκειται εὐάρεστον κατάστασιν και ἐξ ἧς ἐλπίζεται εἰς τὸ μέλλον μεγαλειτέρα εἶτι προαγωγή.

— Πληροφορούμεθα εὐχαρίστως ὅτι οἱ ἐν Ῥίῳ Ἰανείρω ἐν Βρασηλία διαμένοντες ἡμῶν ὁμογενεῖς, συγκινηθέντες διὰ τὸ κατὰ τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Βασιλισσῆς πρᾶξεν κακούργημα τὴν 6 Ἰβρίου, συνέταξαν συγχαρητήριον ἀναφορὰν, ἣν ἀποστέλλουσι πρὸς τὴν Α. Μ. διὰ του ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ προξένου.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ἐν ἀδείᾳ ἀπουσίας ὁ παρὰ τῆ Ὑψ. Πύλῃ ἡμέτερος πρέσβυς Κ. Μάρκος Ῥενιέρης. Γεν. ἐφημ. τῆς Ἑλλάδος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ λαβόντες μεθέξεις εἰς τὴν διὰ συνεταιρισμοῦ ἀνεγερσιν τῆς Δημοτικῆς Λέσχης, Θεάτρου κλπ· νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 12 του τρέχοντος μηνὸς ὥραν 3 Μ. Μ. πρὸς καταρτισμὸν του Ἑταιρικοῦ Συμβολαίου κλπ.

Ἐρμούπολις τὴν 5 Ἰανουαρίου 1862.

Ὁ Δήμαρχος
Α. ΔΑΜΑΛΑΣ.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ
ΜΙΧΑΗΛ Κ. ΣΑΛΒΑΓΟΣ.
ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΜΑΝΙΑΡΗΣ.
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ Θ. ΡΑΛΛΗΣ.
ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ ΨΥΧΑΣ.
ΑΛΕΞ. Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΗΜΕΡΗΣ

Εἰδοποιῶνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς ἐφημερίδος «Σάλπιγξ», ἧς ἡ ἐκδόσις πρὸ μικροῦ διεκόπη δι' αἰτίαν ὅπως ἀνεξάρτητον τῆς θελήσεως του συντάκτου αὐτῆς, ὅτι τὴν ἐλευσομένην ἐβδομάδα ἐκ νέου ἀρχεται ἡ ἐκδόσις της οὐχὶ ἐνταῦθα, ὡς ἄλλοτε, ἀλλ' εἰς Ἀθήνας· ὅθεν θὰ φθάσῃ ἀνα πάσαν Τετάρτην και Σάββατον και τὰ διανέμεται ὡς πρότερον

Τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον μας κεῖται κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγίου Μάρκου ἀριθ. 843.

Ἐν Ἐρμούπολει, τῆ 5 Ἰανουαρίου 1862.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Σάλπιγξος

Ἡ ΕΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ.

Πρὸς τοὺς φιλοπάτριδας φιλομούσους και φιλαρχαίους ὁμογενεῖς και φιλέλληνας.

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀποτεινάζει τὸν ἑαυτὸν και δυσφύροτον τῆς τουρκικῆς δυναστείας ζυγόν, ἤρξατο τῆ γενναίᾳ και πατριωτικῇ τῇ ὄντι συνδρομῇ, νὰ βραίη γιγαντιαίους βήμασι πρὸς τὸ ἀθάνατον ἐκεῖνο σημεῖον τῆς ἀναπτύξεως, ὅπου οἱ ἐνδοξοὶ ἡμῶν πρόγονοι ὤρισαν.

Και ἰδοὺ τὰ πανταχοῦ τῆς γῆς διασπαρμένα τῆς πατρίδος τέκνα, δι' ἀδρῶν συνεισφορῶν, ἀνέστησαν ἐπὶ τῆς ἐνδοξῆς ταύτης τῶν Ἀθηνῶν πόλεως λαμπρὰ και μεγαλοπρεπῆ καταστήματα, προωρισμένα, τὰ μὲν εἰς τὴν ἠθικοποιήσιν και ἐξάπλωσιν του πολιτισμοῦ, τὰ δὲ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν και τελείωσιν τῆς ἑλληνικῆς διανοίας.

Ἐν τῶν καταστημάτων τούτων εἶναι και τὸ ἑθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον. Ἀπὸ του 1829, ἐποχῆς κατ' ἣν δαρνοστεπῆ κατέθεσαν τὰ νικητήρια ὅπλα οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς λέγω ταύτης, ἐβρίθην τὰ πρῶτα σπέρματα του περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσειοῦ. Σοφοὶ και πολυμαθεῖς ἄνδρες, ὡς ὁ αἰδιδμος Ἀνδρέας Μουστοξίδης, ὁ πολυμαθὴς νομισματογνώμων Γέδεν ἐκ Σουηδίας, ὁ ἀρχαῖος Καθηγητῆς Ρόσς, ὁ φιλόπατρις και ἀειμνηστος Γυμνασιάρχης Γ. Γεννάδιος, ὁ ἐνάρετος τῶν Ἀρχαιοτήτων Ἐφορος Κύριος Κ. Σ. Πιττάκις, ἐπεμελήθησαν τῆς συλλογῆς.

Ὅτε δὲ ἐν ἔτει 1843, ἡ Σεβαστὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εὐρεστέην ἡ ἀναθήσῃ ἡμῖν τὴν φροντίδα ταύτης, δὲν περιεῖχεν εἰμὶ 1641 νομίσματα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος πρῆξθη εἰς 8522 νομίσματα μέχρι του 1856 ἔτους, ἐποχῆς κατ' ἣν ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις εὐρεστέην νὰ διορίσῃ ὑπὸ τὴν Ἐφορίαν ἡμῶν τὸν δραστήριον και ἐπιμελῆ νομισματογνώμονα Κύριον Ἀχιλεῖα Ποστολάκαν, προσεβίσα μικρὸν τι ποσὸν δυσανάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας του Νομισματικοῦ Μουσειοῦ.

Ἀλλὰ τὸ μικρὸν τοῦτο ποσὸν ἐστὶν ὅπως ἀνεπαρκὲς πρὸς τὰς ἀνάγκας του Μουσειοῦ τούτου, οὐτίνος σκοπὸς ἐστὶν, οὐχὶ τὸ συλλεγεῖν νομίσματα κατ' ἀριθμὸν πολλὰ, ἀλλὰ τὸ σχηματίσαι συλλογὴν καλῶς διατετηρημένων νομισμάτων ἀποτελούντων, ὅσον ἐνεστι, πλήρη σειρὰν ἀπασῶν τῶν χωρῶν, ἐπαρχιῶν, νήσων, και πόλεων τῆς νομισματικῆς Γεωγραφίας, συμπεριλαμβανομένων τῶν τε βασιλέων και δυναστῶν του ἀρχαίου κόσμου, και τῆς Ῥωμαϊκῆς και βυζαντινῆς ἐποχῆς, ἐξ ὧν ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἱστορία διαφωτίζεται.

Ἐκ τούτων κατανοεῖ πᾶς τις τὸ πολὺτιμον τῆς ἀναπτύξεως τοιαύτης Ἑθνικῆς Συλλογῆς, και τὴν ἀνάγκην χρηματικῶν μέσων πρὸς ἐπίτευξιν του σκοποῦ τούτου, μὴ ἐπαρκούσης τῆς βοήθειας, τὴν ὁποίαν ἡ ὑπὸ μεγάλων και πολυειδῶν ἀναγκῶν περιστοιχιζομένη Βασιλικὴ Κυβέρνησις, ὡς εἶπομεν, χορηγεῖ. Διὰ τοῦτο τοῖνον, ἡ Ἐφορία αὐτῆ πεπεισμένη ὅσα ὅτι ὁ θερμότητος τῶν ὁμογενῶν και φιλελλήνων ζῆλος πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης και τῆς ἀρχαίας ἡμῶν ἱστορίας δὲν ἐσθίσθη, λαμβάνει τὴν τολμηρὴν ἀποταθῆ πρὸς τὸν εὐγενῆ αὐτῶν πατριωτισμὸν, και νὰ παρακαλέσῃ αὐτοὺς θερμῶς, ἵνα συνδράμωσι κατὰ τὸ δυνατόν, εἴτε προσφέροντες ὅσα τυχὸν καλῶς διατετηρημένα ἀρχαῖα νομίσματα ἔχουσιν, εἴτε ἄλλως πως συντελοῦντες εἰς τὸ κοινωρὲς τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει, ὡς ἐβρίθθη, εἰς τὸν σχηματισμὸν ὅσον ἐνεστι πληρεστεράς συλλογῆς τῶν νομισματικῶν μνημείων τῆς ἀρχαϊότητος.

Ἡ Ἐφορία εὐγνωμονοῦσα θέλει εὐχαριστήσῃ τοὺς προσάτας του ἑθνικοῦ τούτου ἔργου, καταγράφουσα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ἰδιαιτέῳ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ, δημοσιεύουσα δὲ και τὰς αὐτῶν συνδρομὰς διὰ τῶν ἐφημερίδων και τῆς ἐτησίως ἀκαδημαϊκῆς λογοδοσίας, καθὼς και τῆς γενικῆς του Ν.

μισματικοῦ Μουσειοῦ ἐθέσεως, βίβλος παραδοθῶσιν οὕτω και εἰς τὴν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν εὐγνωμοσύνην.

Ὅσοι δὲ τῶν φιλαρχαίων ὁμογενῶν ἔχουσιν νομίσματα ἀρχαῖα καλῶς διατετηρημένα, ἢ προαιροῦνται ὅπως δῖποτε νὰ συνδράμωσι τὸ ἑθνικὸν Μουσεῖον, δύναται ἢ νὰ πέμψωσιν αὐτὰ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Ἐφορίαν ταύτην, ἢ νὰ τὰ παραδώσωσιν, ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τοὺς κατὰ τὸν Κυρίου Προξένου, οἵτινες θέλουσιν εὐρεστέην νὰ τὰ ἀποστείλωσιν ἀρμοδίως πρὸς τὸν Ἐφορον του Νομισματικοῦ τούτου Μουσειοῦ, ὅστις ἰδιαιτέρως θέλει εὐχαριστήσῃ τοὺς φιλομούσους δωρητὰς δαλῶν αὐτοῖς, δι' ἐπισήμου ἐγγράφου, τὴν παραλαβὴν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ

186

Ὁ Ἐφορος

τῶν βιβλιοθηκῶν και του Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσειοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ

Γερουσιαστής.

ΑΓΩΓΗ

Ἄντωνίου Νικολιά κατοικοῦ Ἐρμούπολεως ὀψωπιόλου κατὰ

Παναγιώτου Βορδοχειλοῦ και Ἐμμανουὴλ Βορδοχειλοῦ κατοικῶν μὲν Σπετζῶν ἐμποροπλοιαρχῶν νῦν δ' ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον του Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Οἱ ἀντίδικοι ἀγοράσαντες παρὰ του ἐνάγοντος διαφόρου πραγματικῆς ἐξέδοντο ἀμφοτέρω εἰς τὴν διαταγὴν του ἐνταῦθα, δύο γραμμάτια, ἧτοι, τὸ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1859 διὰ δραχμὰς 1200 γραμματίων, πληρωτέον εἰς προθεσίαν 2 μηνῶν, με τὸνον συμπεφωνημένον ὑπερημερίας 10)0, και τὸ ἀπὸ 24 Μαΐου 1860 γραμματίων διὰ δραχ. 5552 16)00 ἠρωτέας εἰς προθεσίαν 2)0, ἐπίσης συμπεφωνημένον ὑπερημερίας 10)0.

Ἐπειδὴ καταστάτων ληξιπροθέσμων τῶν εἰρημένων γραμματίων, οἱ ἀντίδικοι ἐπλήρωσαν ἀπέναντι μόνον του δευτέρου γραμματίου Δραχμὰς 1552 16)00 καθυστεροῦντες τὰς ὑπολοίπους.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ ὑπογράφαντες ἐμπορικῶν γραμματίων εἰσὶν ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ τοὺς ἀντιδίκους νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον του εἰρημένου Δικαστηρίου ἐμπροσθως πρὸς συζήτησιν ἐξαίτουμένους.

Νὰ ὑποχρεωθῶσιν ἀλληλεγγύως διὰ προσωπικῆς κρατήσεως εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ πληρωμὴν α) Δραχμῶν 1200 με τὸνον 10)0 ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης προθεσμίας μέχρις ἀποτίσεως πρὸς ἐξόφλησιν του πρώτου γραμματίου β) Δραχμῶν 5552 16)00 με τὸνον ἐπίσης 10)0 ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης προθεσμίας μέχρις ἀποτίσεως πρὸς ἐξόφλησιν του δευτέρου γραμματίου ἐπιπτομένων τῶν ἀπέναντι τούτου δοθεισῶν Δραχ. 1552 16)00 μετὰ του ἀναλογούντος τῶν τῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς, και·

Νὰ ὑποκύψουν εἰς τὰ ἐξόδα.

Ἀρμοδίος Δικ. Κλητῆρ νὰ ἐπιδώσῃ ἀνα ἐν ἀντίγραφον τῆς παρούσης τῇ ἐνταῦθα Κυρίῳ εἰσαγγελεῖ διὰ τοὺς εἰς ἀγνώστον διαμονὴν ἀντιδίκους μου, ὁμοιον δὲ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐφημερίδα «Ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων» πρὸς δημοσίευσιν.

Ἐρμούπολις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1862.

Ὁ ἐνάγων
Ἄντωνιος Νικολιάς.

(Ἐπεται Δικαστικὸν Παράρτημα.)

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.

ΑΝΑΣΚΕΥΗ

της

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ του ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

(Συνέχ. ἴδε ἀριθμοὶ 238, 241, 242, 243, 244).

Ἰδοὺ πῶς μνημονεύει ὁ Μελέτιος τὰς ραδιουργίας τῶν Ἰησοῦιτῶν κατὰ τοῦ Λουκάρειος μετὴν ἐξῆς ἐπιγραφῆν:

Ἡ ραδιουργία τῶν Ἰησοῦιτῶν κατὰ τοῦ Λουκάρειος. α Οἱ Ἰησοῦιται δὲν εὐχαριστήσαν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν ραδιουργίας, εἰς τὸ νὰ συγχίζωσι καὶ νὰ ταράττωσι τοὺς ἐν τῇ Δύσει Βασιλεῖς τε καὶ Ἡγεμόνας, εἰς τὰς ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἔτι κακογνομῶνος καὶ κακοτρόπως ἠθέλησαν νὰ διαταράξωσι καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὄθεν προσελθόντες εἰς τὴν Βασιλικὴν Πόρταν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας πικρῶς διέβαλον τὸν Πατριάρχην Κόμλλον* μέμψεις καὶ κατηγορίας κατ' αὐτοῦ εἰπόντες, ὥστε ὀλίγον ἔλλειψε νὰ εὐγῆ ἀπὸ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ἀλλὰ φανερωθείσης τελευταίον τῆς τῶν Ἰησοῦιτῶν σκευωρίας αὐτὸς μὲν ὁ Κύριλλος εἰς τὸν θρόνον ἐβεβαίωθη, ἐκείνοι δὲ ἀτίμως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξεβλήθησαν διὰ μὴ δυνήθέντες οἱ Ἰησοῦιται, ἕτερόν τι προχειρότερον καὶ ἐπιζήμιον κατὰ τοῦ Κυρίλλου, ἐπενόησαν συκοφαντίας πλύσαντες καὶ Καλβινόφροντα αὐτὸν ἐκήρυξαν, τὸ ὅποιον ἀκούσαντες οἱ Ῥώσοι ἐπέμψαν τῷ α χ λ. (1630) πρὸς Θεοφάνην τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχην ὅπου ἦν τότε εἰς Γιάσιον, ἐρωτῶντες ἐὰν ἀληθῶς ταῦτα λέγουσιν οἱ Ἰησοῦιται πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Θεοφάνης κερ. 157. συντάξμενος, ἀμέτοχος νὰ ᾖ καὶ ὁ σοφώτατος Κύριλλος τῆς τοιαύτης συκοφαντίας ἀπέδειξε, καθὼς καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, ὅμως δι' ἄλλας συκοφαντίας κατ' αὐτοῦ γενομένας ἐξεβλήθη τοῦ θρόνου. (Μελέτιος. Ἐκκλησιαστ. Ἱστορία τόμος 3. σελίς 447). (α)

§ 8. α Τὸ δὲ 1632 Κύριλλος ὁ ἐκ Βερόιας τῆς ὁ κτωδρίου φορέσας καθάδι παρὰ τοῦ ἐπικρατούντος, πατράρχης Κωνσταντινουπόλεως προχειρίσθη καὶ τῇ ἰα. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καταβιβάσθαι εἰς Τένεδον ἐξωρίσθη διὰ τῶν ὑπερκαπιστῶν αὐτοῦ, ἢ μάλλον τῷ φόβῳ ἀθωωθείς, εἰς Βερόιαν τὴν αὐτοῦ ἐπαρχίαν πάλιν ἐπληρώθη. Ὁ δὲ Κύριλλος ὁ Λουκάρειος τὸ γ'. αὐτίς ἐπεκράτει τοῦ θρόνου. (β) α Τῇ δὲ γ'. τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐν τῷ ἐπομένῳ ἔτει 1633 καθάδι φορέσας διὰ συνεργείας τοῦ Τζαφέρ πασᾶ ὁ Κρητικὸς Ἀθανάσιος ὁ ἐπονομαζόμενος Πατελάριος, καὶ ἐξορίσας Κύριλλον Λουκάρειν, ἐμβῆκεν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον* πατριαρχεύσας δὲ ἡμέρας μ'. τῇ γ'. τῶν ἁγίων πλῶν ἐξώσθη τοῦ θρόνου, διὰ συνεργείας τῶν μητροπολιτῶν καὶ πάλιν δι' αὐτῶν, (γ) Κύριλλος Λουκάρειος ἐπιστρέψας τῆς ἐξορίας τοῦ πατριαρχικοῦ ἐπέβη θρόνον τὸ δ'. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξορίσθαι διὰ τῆς ἀνευδότου τῶν Ἰησοῦιτῶν καταδρομῆς καὶ διαδεχθεὶς ἀπὸ τρεῖς ἀλληλοδια-

(α) Ἡ ὁμολογία ἢ ἀποδοθεῖσα εἰς τὸν Λουκάρειν ἐξεδόθη ἐν Γενεύῃ τὸ 1629 Λατινιστί. Τὸ 1630 ἠθώθη ὁ Κύριλλος ὡς βλεβόμενος ἀνωτέρως. Τὸ 1632 ἐφάνη εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἄλλη ἐκδοσις Ἑλληνιστί* ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν α Κύριλλος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως τοῖς ἐρω- τῶσι καὶ πυρθαρομένοις περὶ πίστεως καὶ θρησκείας τῶν Γραικῶν κ.λ. » (*)

(*) Ὅστις ἀνέγνωσεν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ἑλλήνα συγγραφέα τῶν θύραθεν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἄς ὁμολογήσῃ ἂν ἢ ἐπιγραφῆ αὐτῆ ὡς καὶ τοῦ πλέον διεφθαρμένου Ἑλληνικοῦ ὕφους, ἢ εἶναι κακόζηλον ἀποκόμματα φωνῆς ἀλλογλώσσου, καὶ ἀμυήτου τῶν τῆς Ἑλληνίδος θελήτρων καὶ τῆς φυσικῆς ἀρμονίας. Καὶ πότε ὁ Λουκάρειος δημοσιεύει τὴν Ἑλληνικὴν ταύτην ἐκδοσιν; Ἀφοῦ βλέπει, ὅτι ἕνεκα τοῦ ἀναφανέντος Λατινικοῦ πλάσματος, ἐξεγείρεται ἡ ὀρθόδοξία ὀλοκλήρως κατ' αὐτοῦ, συγκροτεῖ συνόδους, ζητεῖ λόγον ἀπὸ αὐτὸν, τὸν ἐξελέγχει καὶ κηρύττει αὐτὸν ἄθῶν* δύναται λογικὸς ἄνθρωπος νὰ παραδεχθῆ τοιαύτην ἀντίρρυσιν;

(β) Καὶ μετὰ τὴν Ἑλληνιστί δημοσίευσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς δὴθεν ὁμολογίας τοῦ! (γ) Καὶ αὐτοῖς ἄρα ἦσαν Καλβινόφρονες ἀφοῦ διὰ συνεργείας αὐτῶν ὁ Λουκάρειος 4 ἔτη μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ βιβλίου τῆς δὴθεν ὁμολογίας του, καὶ Ἑλληνιστί δημοσιεύσας, ἐπανεῖρεν αὐτὸν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ὑπέκωντες εἰς αὐτόν.

δόχως πατριάρχας τὸν Πατελάριον, Κύριλλον Βερόιας καὶ Νεόφυτον Ἡρακλείας, πάλιν ἀνέβη τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, μετὰ παρέλευσιν ἐννέα ὀλοκλήρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐμφάνισως τοῦ πρώτου βιβλίου, τῆς δὴθεν ὁμολογίας του, τὴν ἡ. Μαρτίου 1638 διαδεχθεὶς πάλιν ἀπὸ τὸν Βερόιας Κύριλλον. — α ὅστις ὁμοῦ μετ' ἄλλους τῷ αὐτῷ ἔτει κατηγορίσας τὸν Κύριλλον Λουκάρειν ὡς αἰρετικὸν (α) πρὸς τὸν βασιλέα, τὸν ἐπινέξεν διὰ βασιλικῆς προσταγῆς, καὶ εἰς τὴν θύλασσαν ἐβυθίσθη. Τὸ μῖσος καὶ ἡ καταδρομὴ ὅπου ἐδειξεν πρὸς τὸν Λουκάρειν (ὁ Βερόιας) κατέστησεν αὐτὸν μισητὸν εἰς πάντας τοὺς χριστιανούς, (β) ὅθεν καὶ διὰ συνεργείας τῶν προσκειμένων καὶ φίλων τοῦ Λουκάρειος (οἱ ὅποιοι βέβαια θὰ ἦσαν καλβινόφρονες, ὡς καὶ αὐτὸς) καταβιβάσεται τοῦ θρόνου (ὁ Βερόιας Κύριλλος) καὶ εἰς Κερθραγὴν ἐξορίζεται, ὅπου καὶ αὐτὸς μετ' ἐπιζήμιον ἐπινέγει. »

Μελ. Ἐκκλησίας. Τόμος 3. σελ. 448—449. § 9. Ἰδοὺ πῶς περιγράφει ὁ Μελέτιος αὐτόν σελ. 469. § 13 τοὺς κανόνας τῆς ἐν Ἱεροσολήμοις συνόδου.

α Ἐπὶ τῆς πατριαρχίας Δοσιθέου Ἱεροσολήμων, τῷ 1672 συνήθη ἐν Ἱεροσολήμοις σύνοδος περὶ τῶν τοῦ Λουκάρειος κεφαλαίων, κατὰ Καλβινῶν ἤτις ἐξέθετο κεφάλαια ἐξ εἰς τὸ Α. ἀποδεικνύει, α ὅτι Κύριλλον οὐδέποτε τοιοῦτον ἐγνώρισεν ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, εἶον εἶναι φασὶν οἱ ἀντιδίκιοι, οὔτε ἐκείνου οἶδε πώποτε τὰ κεφάλαια συγγραφῆν καὶ εἰς κύρυσιν ἀναφέρει τεσσαράκοντα καὶ ἐπέκειρα μαρτυρίας ἐκ τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Λουκάρειος αἰτινες ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὁ Κύριλλος ἐφρόνει τὸ ἐναντίον. (γ)

α Τὸ Β'. εἰ καὶ καθ' ὑπόθεσιν ἐκείνου ἦν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὑπόθεσιν λαθρέως ἐκείνα ἐξήθως μηδενὸς εἰδότης τῶν Ἀνατολικῶν, μὴ ὅτι γε τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

α Τὸ Γ'. ὅτι ἡ Κυρίλλου ὁμολογία οὐκ ἔστι τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁμολογία.

α Τὸ Δ'. ὅτι δύσιν θάτερον, ἢ ἀδύνατον εἶδέναι τὴν ὁμολογίαν ταύτην τοὺς Ἀνατολικούς, ἢ εἰδόμενος ἀδύνατον ὅπως εἶναι χριστιανούς.

α Τὸ Ε'. ὅτι οὕτως οἱ ἀνατολικοὶ ἀποστρέφονται τὰ κειμήλια ταῦτα, ὥστε μεθ' ὅρκου πολὺλάκις ἀποφαιρόμενον τὸν Κύριλλον καὶ ἐπ' ἐκκλησίας τὰν αἰτίας τοῖς κεφαλαίοις διδάσκοντα, μόνον δὲ οὐ συνέγραψε κατ' αὐτῶν (δ) διὰ δύο πληρεστάτων συνόδων ἀναθεματίζει καὶ ἀφορσῶ καθιπέβαλον.

(α) Τί φυσικώτερον τῆς κατηγορίας ταύτης διὰ νὰ μὴν ἐθρονίσῃ αὐτὸν πάλιν ἀπὸ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ ἐπανεβῆ ὁ ἴδιος;

(β) Ἄρα ὁ Λουκάρειος ἦτον ἀγαπητός καὶ σεβαστός εἰς πάντας τοὺς χριστιανούς, καὶ μετὰ ἐννέα ἐτῶν συκοφαντίας κατ' αὐτοῦ ὡς αἰρετικῶν, ὅπου οὐδεὶς ἐπίστευε, ὕστερον ἀπὸ τὰς γενομένας συνόδους ἀναθέματα (κατ' αὐτοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ψευδοκυρίλλου) τοῦ συγγράψαντος τὴν ἀποδοθεῖσαν αὐτῷ ὁμολογίαν, ἀπὸ τοῦς τρομεροῦς ἀντιπάλους τοῦ Δυτικοῦ καὶ Ἀνατολικῶς Ἰησοῦιτας.

(γ) Ἄλλ' ἡ σύνοδος αὕτη η (καθ' ὃ Κ. Ρενιέρης ἐπιμένει μέχρι τῆς προτελευταίας σελίδος (75) τῆς πραγματείας του α ἐν εὐαγγελικῇ ὄντος πράξετι φρεῖδεται μὲν τοῦ Κυρίλλου ὡς ἀνθρώπου, καταδικάζει δὲ τὰς ἐν τῇ συγγραφῇ αὐτοῦ περιεχομένας πλάνας. »

Ποῖα ἀνεύδοτος ἐπιμονὴ καὶ μεθ' οἷας πεποιθήσεως ὁ Κ. Ρενιέρης ὑποστηρίζει τὴν καταδικὴν του κατὰ τοῦ αὐτοῦ χροῦς πατριάρχου Λουκάρειος, διαψεύδων καὶ αὐτὴν τὴν σύνοδον ὡς μεροληπτῶσαν καὶ δευζωμένην ὑπὲρ αὐτοῦ!

Κατὰ δὲ τὸ 1690 ὁ Πατριάρχης Δοσιθεὸς ἐξέδωκεν ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ Ὀρθοδόξου Λουκάρειος ἧτις εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ τῶν 18 κερ. Καλβινικῶν πανήμματος τοῦ ἀθανάτου μηνῆος Μελετίου τοῦ Συρίγου, Κηρύττων αὐτὸν καὶ πάλιν ἄθῶν, στηρίζομενος ἐπ' ἐξήκοντα ὄλων παρεληλυθότων ἐτῶν ἐρεῦνας καὶ μαρτυρίας.

(Ψεύδεται, ἄρα ἐνταῦθα ἡ σύνοδος, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Πατριάρχης Δοσιθεὸς καὶ ὁ ἕτερος Πατριάρχης Θεοφάνης, ἀμφότεροι Ἱεροσολήμων, καὶ ὁ Συρίγος, διότι ὁ Λουκάρειος πενήτη ὄντα ἔτη πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐμελέτα τὴν ἐξώμωσιν τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Κ. Ρ. ὅστις λέγει ὡς βέβαιον καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπιφυλάξεως ἢ ἀμφιβολίας (ἐν σελίδι 17). τῆς Πραγματ.

Ἄλλὰ τὰ εἰκοσι ταῦτα ἔτη τῆς τοῦ Λουκάρειος ζωῆς ἄτινα φαίνονται κενὰ πραγματάων, εἶναι σπουδαιότατα διὰ τὸν βιογράφον αὐτοῦ* καθότι ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ τὰ σπέρματα τὰ κατατεθέντα ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὑπὸ τῶν μετὰ τῶν διακτυρομένων σχέσεών του, ἀνεπέχθησαν, καὶ διεπλάσθησαν εἰς σχέδιον ὀρισμένον μεταρρυθμίσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. » (Ὁ Μαθῆς ὅμως ὁ εἰδικὸς αὐτοῦ βιογράφος, οὐδ' ἔχνος μεταρρυθμιστικῶν πνεύματος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἀπαντᾷ εἰς τὸν Λουκάρειν).

(δ) Οὗτος εἶναι ὁ μόνος λόγος, ἐπ' οὗ ἀσθενέστατα στηρίζεται ἡ ἐπὶ ἐξομώσει κατηγορία τοῦ Λουκάρειος. Ἀλλ' εἶναι ἱκανὸς διὰ τοιαύτην κατηγορίαν; ἀν ἦτον ἄρα γε

α Οὐκ ἀναθεματίσταν δὲ οἱ τῆς συνόδου πατέρες ὄνομαστί τὸν Κύριλλον, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἤκουσαν αὐτοῦ εἰπόντος τι, ἢ συγγραφμένου κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Δοσιθεὸς Πατρ. Ἱεροσ. βιβλίον 11. κερ. 10. (Ἐνταῦθα ἀναφέρει ὁ Δοσιθεὸς ὅτι ἐπτάκις ἀνέβη τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ὁ Λουκάρειος. Βιβλίον 11. κερ. 10. § 2.)

α Πρῶτον Κύριλλος ὁ Λουκάρειος πατριαρχεύσας ἦν ὀρθόδοξος ὡς καὶ πρότερον, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ τοι ὀρθοδόξος, ὡς ἐσημειώσαμεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐγχειρίδιῳ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἦν συνεγράψμενος πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐν Βουκορεστίῳ τυπωθείσης ὀρθοδόξου ὁμολογίας ἐν ἔτει χηλιοστῷ ἐξακοσιοστῷ ἐνενηκὸς στῷ ἐνάτῳ. Δοσιθεὸς περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολήμοις πατριαρχευσάντων. Βιβλίον 11. κερ. 10. § 1.

α Συγκροτηθείσης Συνόδου (ἐν Ἰασίῳ) ἐν ἔτει χηλιοστῷ ἐξακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ, κρίνονται πάλιν. (α) α Ἀιρετικὰ τὰ κεφάλαια, καὶ ἀναθεματίζονται αὐτοῦ καὶ ὁ συγγραφεὺς αὐτῶν οὐκ ἀναθεματίζονται αὐτοῦ καὶ ὁ δέποτε ἤκουσαν αὐτοῦ εἰπόντος τι ἢ συγγραφμένου κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. (Δοσιθεὸς. Βιβλίον 12' κερ. 10. § 1. σελίς 4471.

Ἄλλ' ὁ ἴδιος Χρυσόστομος, δὲν καθήρηθη διὰ πλήρους Συνόδου, διότι αἰνιτόμενος τὴν Εὐδοξίαν ἐξέφερε τὴν γνώστην φράσιν « Πάλιν Ἡρωδίας μίνεται »;

Ὁ πρωτομάρτυς τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ σύγχρονος ἡμῶν πατριάρχης Γρηγόριος δὲν ἐξωρίσθη εἰς τὸ ἕρος τοῦ Ἄθωνος τὸ 1799 διότι ἐδίδασκε τὸν Χριστιανικὸν λαὸν τῆς Αἰγύπτου νὰ μὴ δίδῃ πίστην εἰς τὰς ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις τοῦ Βοναπάρτου ἐπανεληθῶν δὲ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τὸ 1806 μερὶς ἰσχυρὰ τοῦ πρώην πατριάρχου Καλλινίκου τετάρτου σκευωρήσασα καὶ δωροδοκήσασα τὸν μπαϊρακτάρην, δὲν ἐξώρισε πάλιν τὸν Γρηγόριον εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ Ἄθωνος;

Ἦθελε δὲ ἐπιλειψῆ ἡμᾶς ὁ χρόνος ἀνεμυμήσκοντας καὶ μόνον τὰ ὀνόματα, οὐχὶ τὸσον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅσον τῶν ἐν Ῥώμῃ ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι τὸσον εὐκόλως ἐνεστέριζον καὶ κατέστρεφον ὅσα οἱ πρὸ αὐτῶν ἐκάνοντο διὰ τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν; α μηδὲν ἄλλο σκέπτεσθαι, πλὴν καὶ τοῦνομα, καὶ τὴν ἀξίαν τῶν προηγησάμενων αὐτῶν ἐξελίψαι. « dum successor predecessoris facta damnaret, corpus que extumular et vicissim successor alius primo inherens secundum damnavit, item que quartus tertium cum primo in eusaret, secundum iustificaret. Ita vertigo volabat Petri successor, jesu cristii vicarios in teris. grat. Βιβλ. Ε'. κερ. 22) ἦτοι ὁ διάδοχος τὰ τοῦ προκατόχου πεπραγμένα σφαλακίζων ἀπεδοκίμαζε, καὶ τὸ κερὸν αὐτοῦ σάμμα τοῦ τύμβου ἐξώρτεται! ἀμοιβαθὸν ἄλλος μὲν τῶν διάδωχων, ὁ τῷ πρώτῳ προσκείμενος τὸν β'. κατεδίκασεν, ὁ δὲ δ'. τὸν γ'. τὸν πρῶτον κατακρίνων τὸν β'. ἐδικαίου.

ἀκούσα ἢ ἀπὸ τοῦ Ἄμθωνος δημοσία ἀποκήρυξις τοῦ τοιοῦτου πλάσματος ὡς νόθου, ἐκ μέρους τοῦ Λουκάρειος, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἐξελεγχάσαι αὐτὸν Σύνοδοι καὶ οἱ Πατριάρχαι, ἀλλ' ἀπῆτον ἢ ἀπαιτοῦσιν, οἱ αὐστηροὶ αὐτοῦ δικασταὶ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν καὶ διὰ τοῦ τύπου; Ἄλλ' ἀφοῦ τοσοῦτον εὐσυνειδότητος ἀποδίδωμεν εἰς αὐτόν, πεποθήτες! τὴν ἐξώμωσιν τῶν πατρῶν αὐτοῦ, τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας δογμάτων, χάριν τοῦ ὑπερβέλλοντος αὐτοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ τῆς πρὸς τὸ ἔθνος τοῦ ἀγάπης* δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιφυλάξωμεν μέρος ἐλάχιστον, τοῦ αὐτοῦ πατριωτισμοῦ καὶ εἰς τὴν (διὰ τοῦ τύπου καὶ μόνον) σιωπῆν του ταύτην, ὑπαγορευομένην ὑπὸ τῆς μέγλης πολιτικῆς του συνέσεως, ὡς πολιτικοῦ πλέον τοῦ ἔθνους τοῦ ἀρχηγῶ, διὰ νὰ μὴν ἐκθέσῃ ἐαυτὸν γυμνὸν πάσης προστασίας εἰς τοὺς σφαλακτικὸς ὄνυχας τῶν Ἰησοῦιτῶν, καὶ παραδόσῃ τὸ ἔθνος του αὐτὸ, δέσμιον, διὰ τῆς οἰνῆς ἐκουσίας καταστροφῆς του, εἰς τὰς πολυειδεῖς αὐτῶν ἐνεδράς* ἀφοῦ τὴν μὲν συνείδησιν αὐτοῦ εἶχεν ἀναπεποιημένη ἐν τῇ πλήρει αὐτοῦ ἀθωότητι, τὴν δὲ πεποιθήσιν τῶν ὁμοφρονῶν καὶ ὁμοβλήσκων του, παρ' ὧν εἶχε καὶ νὰ ἐλπίζῃ καὶ νὰ φοβῆται, εθεώρει ἀραδάντως ἐστηριγμένην ὑπὲρ αὐτῆς;

(α) Ἡ πρώτη περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου συνεκροτήθη χάριν ἐκδικήσεως ἐμπαθοῦς καὶ ἐωσφορικῆς ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν τοῦ Λουκάρειος, τὸν Βερόιας Κύριλλον, ἐν ἧ καὶ ἀναθεματίσταν αὐτὸν μετὰ τῶν αἰρετικῶν κεφαλαίων, τὸν 7βριον τοῦ 1638, ἧτοι δύο μῆνας μόλις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λουκάρειος.

(β) Καίτοι ἀποθανόντα καὶ οὐδὲν ἔχοντες πλέον νὰ φοβηθῶσιν ἢ νὰ ἐλπίσωσιν ὑπ' αὐτοῦ, ὅπως εἶχον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενον, Πατριάρχην ἦδη! Βερόιας, ἀπαιτοῦντα παρ' αὐτῶν τὸ τοιοῦτον, ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν κατὰ τοῦ Λουκάρειος ἀντιχριστιανικὴν καταφορὰν του δι' ἡν τοσοῦτον ἐμίσθη ἀπὸ τοῦς ὀρθοδόξους κληρικούς τε καὶ λαϊκούς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ούτως ή σκοποδινίαις τού του Πέτρου διαδόχου, ούς φα-
σιν επιτρόπους επί της γης είναι του Χριστού, κρατύνει η
(Ιδ. Μελ. εκκλησ. τ. Β'. σελ. 328). Βασιλιον Καίσαρα
χρονολόγων κτλ. κτλ.

Ιδού δε πώς αποφαίνεται περί του Λουκάρεως και ο σύγ-
χρονος ήμων εκκλησιαστικός συγγραφέας, γνωστός τοίς πάσι
διά την εκκλησιαστικήν αυτού πολυμάθειαν και τον προς
την Ορθόδοξον Εκκλησίαν ζήλον του, Κωνσταντίνος ο οικο-
νόμος, εν τόμω 4^ω. σελίς 131. § 16. 18. Περί των Ο.
Ερμηνευτών (Αθήναις 1849):

« Η δ' δύο σχεδόν εκατονταετηρίδων δύο συνεκροτήθη-
» θησαν Σύνοδοι της ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας, προς
» αναίρεσιν και ανατροπήν της ΠΕΥΔΩΣ, επ' όνόματι του
» μακαρίτου Κυρίλλου του Λουκάρεως, Πατριάρχου Κων-
» σταντινουπόλεως, εν έτει 1630 έκδοθείσης « Ανατολικής
» όμολογίας της χριστιανικής πίστεως » (εγχειριδίου γε-
» μοντος δογματων Καθβινικών). Συνέβηθη δε, ή μὲν
» πρώτη εν Κωνσταντινουπόλει, επί της Παρθενίου του
» Γέρντος πατριαρχείας, και πάλιν εν Ιασίω τῷ 1642
» εν ή και Πέτρος ο Μογίλας, ο αοιδίμος μητροπολίτης
» Κιαβίης μετ' άλλων επισκόπων της Κάτω Ρωσίας και
» πάσης Ρωσίας παρήν ή δε δεύτερα εν Ιερουσαλήμ,
» τῷ 1672, επί Δοσιθέου του αοιδίμου Πατριάρχου της
» Αγίας Πόλεως. Αύται τοίνυν αμφοτέροι αι Σύνοδοι τῶ
» αναγνωσκόμενα (Τωβίτ, Ιουδαίθ, Σορ. Σολομώντος, Σο-
» φίαν Σειράχ, και τὰ Μακκαβαϊκά) θείας γραφῆς ανεκή-
» ρυξαν, καταδικάσαν και αποκηρύξαν, συνάμα μετά
» των άλλων των αιρετικῶν της ψευδωνύμου Ανατολι-
» κης όμολογίας κεραλαίων και ερωτήσεων, και την εν
» αυταίς δευτέραν αριθμουμένην. Εν ταύτη γάρ ο Ψευδοκύ-
» ριλλος! διατάσσει « τσαυτα τον αριθμόν τὰ κανονικά
» βιβλία, οσα ή εν Λαοδικείῃ απεφήνατο, και ή του Χριστού
» καθολική και ορθόδοξος εκκλησία, υπό του παναγίου
» πνεύματος φωτισθείσα, μέχρι του παρόντος υπαγορεύει.
» Απερ δε απόκρυφα λέγεται, διὰ τουτο τὸ επώνυμον
» ούτως έχουσιν· ότι τὸ κύρος του αγίου πνεύματος οὐκ ε-
» χουσιν, ως τὰ κυρίως και αναμφιβόλως κανονικά βι-
» βλία κτλ. » ούτως άρα ο τον πατριαρχικόν του Λουκά-
» ρεως μανδύαν ενδύς ψευδο.λουκάριος ούτος Καλθίτος,
» τον μὲν της εν Λαοδικείῃ Συνόδου Κανόνα μνημονεύει
» δολίως, τον δε της εν Καρθαγένη, και της σ'. οίκουμε-
» νικής άθετεί και παραγράφει διά της σιωπῆς, ως αν και
» ει μηδύλως υπήρξε· διακρίνει δε καθβινικῶς και τὰ από-
» κρυφα. » (α)

Αλλά ποιόν άρά γε μαρτυριῶν νά κάμωμεν χρῆσιν περι
του ψευδους και ανυποστάτου, της υπό του Κ. Ρενιέρη το-
σοῦτον υποστηριζόμενης εξομώσεως του Κυρίλλου των πα-
λαιῶν ή των νεωτέρων; Ιδού τί αναγινώσκωμεν εν τινι δια-
κριβῆ επιγραφομένη « ο Μονοκράτωρ Παπισμός » εις τὸ
εγχειρισθέν ήμιν την ώραν ταύτην φύλλον της «Ενώσεως»
ἀριθ. 40⁴ της 1^{ης} Ιανουαρίου 1862. Ο συγγραφεύς της
όπαιθς προδίδει ικανήν περι την εκκλησιαστικήν ιστορίαν
σπουδήν. « Εί τις καταμετρήσει και ιδή αναβιβαζόμενον
» εις τον οικουμενικόν θρόνον τον λυμεῶνα της ορθοδόξιας
» Βέκον. Συκοφαντούμενον τὸ πρώτον κατά τὸ 1624 επί
» συγγραφῆ κατά της μουρωμεθικῆς πίστεως, και εν απο-
» τυχίῃ της συκοφαντίας ταύτης επί Καθβινισμῶ τὸν σα-
» γῶν πατριάρχην Κύριλλον τον α. θς και διεδόθη διά της
» προστασίας του Βέλγου Πρέσβευος Κορνηλίου· υποστηρι-
» ζόμενον παντί σθένει· τον τέως καθαιρεθέντα Πατελλά-

(α) Σημείωσις του ίδιου οίκονόμου. « Βλέπε τον
» αοιδίμον άθλητήν της ευσέβειας και θεολογικώτατον
» Μελέτιον τον Συρίγον, εν « Αρτιρήσει κατά των
» Καθβινικῶν Κεραλαίων και ερωτήσεων Κυρίλλου
» του Λουκάρεως σελίς 155. και 140 έκδ. εν Ια-
» σίω, τῷ 1690, όπου αναγινώσκεται και ο του Συ-
» ρίγου βίος, υπό του Πατριάρχου Δοσιθέου συγγεγραμμέ-
» νος· και τὸ συνεκδοκόμενον « Κατά της Καθβινικής
» φρενοβ.λαβείας εγχειριδιον » του αυτού αοιδίμου Πα-
» τριάρχου Ιεροσολύμων Δοσιθέου. (εν ς και τὰ των ειρη-
» μένων Συνόδων πρακτικά). Ιδς περι τούτων και τὰ των
» Δυτικῶν εν τῷ Eus. Renaudot, perpetnité de la foi
» de l'Eglise Catholique R. Y. Liv. VIII c. 7 p. 513.
» και προσέτι τὰ των εναντιῶν αναμορφωτῶν εν τῷ του
» παραπλήκτου Λύμονου Συντάγματι (Aymon, Monu-
» mens authentiques de la Religion des Grecs p. 261.)
» Οστις ανέγνω αμφοτέρα τὰ βιβλία ταύτα των έτεροδό-
» ζων, παραβάλλει δε και τὰ της καθ' ήμας εκκλησίας κατ'
» εκείνους τούς χρόνους ιστορικά, απορήσει πάντως, άποίας
» μὲν έχάλκευσε ραδιουργίας, εις πόσα δε δεινά περιέβαλε
» την ορθόδοξον εκκλησίαν ή ματαία και καπνώδης έλπίς
» των δύο αντιζήλων φατριῶν (των Παπικῶν και των Α-
» ναμορφωτῶν), φιλοτιμουμένων εκατέρων την άμώμητον
» νύμφην του χριστου προς έαυτάς αντιπερισπῶν. 'Αλλ' ε-
» πληρώθη και ὡδε εις αυτήν τὸ προφητικόν· « Πισεῖται
» εκ του κλίτους σου χιλιάς, και μυριάς εκ δεξιῶν σου,
» προς σέ δε οὐκ εγγίει » (Κων. οίκονόμος τῶμ. 4ος. Περί
» των Ο. Ερμηνευτῶν σελίς 131—133).

» ριον ὄργανον γενομένον των Ίησοϋιτών του Σταυροδρο-
» μίου και προδότην της ορθοδόξιας· και θύμα πεσόντα τον
» αείμνηστον πατριάρχην Κύριλλον τον Λουκάριν ». (α)
Ουδεις επερίμενεν από την πολυμάθειαν και την ὀρθήν
κρίσιν του Κ. Ρενιέρη, νά παραδεχθῆ τοσοῦτον ανεξετάστως
τὰ γραφέντα παρά μόνον των Ίησοϋιτών κατά του πατρι-
άρχου των ορθοδόξων, και νά επιφέρη κατ' αυτού την ὀρι-
στικήν και ανεκλήτων καταδίκην του, χωρίς νά ενθουσιωθῆ
ὡς νομομαθῆς τὸ σωτήριον αξίωμα. « Μηδὲ δικην δικάσης,
» πριν άμφι μύθον άκουσης » και νά συμβουλευθῆ και ὅσα
εργαζην οι ορθόδοξοι, ὡς είδαμεν άνωτέρω, υπέρ του
Λουκάρεως, εἰ δ' ουδεις θεωρεῖ αυτόν ὡς εξωμότην της ὀρ-
θοδόξιας, ὅποιον ο Κ. Ρενιέρης τον παριστᾷ.

Αλλ' ὅπως δήποτε και αν ἔχη ή υπόθεσις αὐτη και οὐ-
δεμία υπέρ του πατριάρχου Λουκάρεως αν δεν υπήρχεν υπε-
ρίσπισις ή άμφιβολία· δεν μάς λέγει ο Κ. Ρενιέρης ποιόν
ήτο τὸ συμφέρον της Ἑλληνικῆς κοινωνίας, της ορθοδόξου
Ανατολικῆς Εκκλησίας, των ἀπολικῶν και ἀπαιδεύτων
του Λουκάρεως συμπατριωτῶν, νά δημοσιευθῆ τοιαύτη κατά
του Κρητός πατριάρχου των ορθοδόξων κατηγορία, ή μάλ-
λον ὀριστική καταδίκη! ὡς εξωμότου της ορθοδόξου θρη-
σκείας του, καθ' ήν ακριβῶς ἐποχῆν διεσταυροῦντο τὰ ζα-
γάρια του Πάπα εις ὅλας τὰς επαρχίας και τὰ χωρία της
Κρήτης, και μετερχόμενα ὡς ἔρμαιον την εκ της αμαθείας
επιπολάζουσαν εὐπιστίαν των ορθοδόξων συμπατριωτῶν
του Λουκάρεως χριστιανῶν, των εκ των μικτῶν και πο-
λυειδῶν καταβλίψων ἀπληπισμένων, πολλούς εκ αυτών διά
μυρίων ἀπατηλῶν και δολίων υποσχέσεων, εξηπάτου και
συνεφῆρον ἀγγελιδῶν και κατεγράφοντο εις τὰ βιβλία των
Ίησοϋιτών του πάπα; — και ταῦτα μὲν περι της ὀριστικῆς
και ανεκλήτου, ὡς είδομεν, καταδίκης του πατριάρχου
Λουκάρεως ὡς εξωμότου της ορθοδόξου θρησκείας του, έκδο-
θείσης και δημοσιευθείσης υπό του Κ. Μάρκου Ρενιέρη. ἤδη
ἐρχόμεθα νά εἴπωμεν ὀλίγα τινα και περι του έτέρου θέ-
ματος της πραγματείας του Κ. Ρενιέρη, ότι δῆθεν ή Κρήτη
ηυδμεῖται και ευήμερει υπό την δυναστείαν των Ενετῶν.

(Ακολουθεῖ).
Ε. Β.

[α] Σημ. της ίδιας διατριβῆς. — Κύριλλος ο Λουκάρις,
ανάβας τον οικουμενικόν θρόνον εν έτει 1613 άνήρ δια-
πρέπων επ' ἀρετῆ και παιδείᾳ ο πρώτος εν τῇ ανατολή
συστήσας τυπογραφείον εν τῷ περιδύλῳ αυτῷ του Πατριαρ-
χείου υπό την ἐπιστάσιαν του Μοναχῶ Γρηγορίου Μεταξᾷ
του Κερκυραίου, προς έκδοσιν βιβλίων της ορθοδόξου διδα-
σκαλίας κατά των ἀντιθέτων κηρυγμάτων των Ίησοϋιτών
του Γαλατᾶ και Σταυροδρομείου, ο εὐσεβῆς, λέγω, και ο
σοφὸς οὗτος ποιμενάρχης υποκαύσας οὕτω την ἰησοϋιτικῆν
καουργίαν, συκοφαντεῖται υπό τούτων προς τον Αμουρά-
την δ'. ὡς επικινδυνώτατος ἐχθρὸς των του κράτους συμφε-
ρόντων, προκαλεῖται ή καθαιρέσις αυτου και καταδικάζεται
εις τον της ἀγχόνης θάνατον; μάρτυς (*) της του Πέτρου
ορθοδόξιας άθλητῆς εστειμένος κατά της έτεροδόξιας. τὸ
δε Ιερὸν λείψανον του αγίου πατρός βίπτεται εις την θά-
λασσαν προς χλευασμὸν και εξουδένωσιν!

(*) Υπάρχουσιν άρα και χριστιανοὶ μη ἀπαξίνοντες τον
Κύριλλον της μαρτυρικῆς υπέρ της ορθοδόξου θρησκείας του
επωνυμίας!!!

Μ. Μ. κατέσχον τον άμπελώνα 500 και.
περιέχοντα τρεῖς μικρᾶς συκέας 500 και.

Γ. Περί την τετάρτην ὡραν
Μ. Μ. της αυτης ήμέρας κατέσχον
εκτάσεως μιᾶς και ήμισείας ζευ-
γαρίας ὡς εγγυστα πλησιάζοντα
με κτήματα του αγίου Χαραλά-
μπους του Ανδρέα Χάλαρη του
Γρηγορίου Βαλιάνου και του Κων-
σταντίνου του Βασιλή, εκτιμήθη
παρά του ρηθέντος Παρέδρου ὡς
εγγυστα δραχ. 1000, ο δε κατα-
διώκων ὡς εἴρηται δανειστής ε-
πρόσφερεν κατά την δοθείσαν μοι
πληρεξουσιότητα δρχ. 500.

Β. Περί τρίτην ὡραν Μ. Μ.
της αυτης ήμέρας κατέσχον την
άμπελώνα κείμενην εις την θέσιν
Βουνάρια περιοχῆν Γωνίας Δήμου
Καλλείστης εκτάσεως μιᾶς ζευγα-
ρίας ὡς εγγυστα πλησιάζοντα με
κτήματα της Παναγίας Αμουργου
του Εμμανουήλ Σκληθέρου και του
Αντωνίου Λουδάρου εκτιμήθη παρά
του αυτου παρέδρου ὡς εγγυστα
δραχ. 1300 ο δε καταδιώκων δα-
νειστής επρόσφερεν κατά την δο-

Τὸ Γραφεῖον της Ανακρίσεως μετετέθη εκ
του Δικαστ. Καταστήματος, εις την οίκίαν του Δικη-
γόρου Κ. Ι. Ήσαία.

Εἰδοποιεῖται τὸ καινὸν Ερμουπόλεως, ότι ή Σο-
φία Βεβιάστα, απεσῶρη εκ του ενταῦθα Ξενοδοχείου
«Βυζάντιον», ενθα ήτον ὡς συνεταῖρος, και ήνείωξεν
κατάστημα Μπιραρίας κατά την ὁδὸν Πωσειδωνείας
ἀντικρυ της ατμομηχανῆς του Κυρίου Σταυρῆ Χρυ-
σοῦ, και εν τῇ θέσει ταύτη κειμένη ἀποθήκη του Κυ-
ριάκου Αλεξίου. Εν τῷ ειρημένῳ καταστήματι
εκτός του θα υπάρχουν διάφορα ποτὰ και κρύ-
οφαγητὰ, καλῶς περιποιημένα με ὄλην την προσή-
κουσαν μεγαλοπρέπειαν και καθαριότητα, θα υπάρ-
χη καθ' ἐκάστην Κυριακῆν και Μουσικῆ, ήτις θα
παιανίζη από την 3 ὡραν μ. μ. μέχρι της 7 μ. μ.

Οθεν προσελθέτωσαν οι επιθυμούντες υποσχόμενος
αὐτοῖς πλήρη καθαριότητα κλπ.

Ο Συνεταῖρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

ΑΓΩΓΗ

Της εν Ερμουπόλει καθιδρυμένης ἐμπορικῆς Ε-
ταιρίας υπό την επώνυμον Αποστόλος Μπόμπολας και
συντροφία.

κατά

Εμμανουήλ Τσελεπάκη, κατοίκου εις Ξηρόχωριον
της Ευβοίας αγνώστου ὄμως ήδη διαμονῆς.

Ενώπιον του έμπορ. Τμήματος των εν Σύρω Πρωτο-
δικῶν.

Ο αντίδικος, αγοράσας ενταῦθα ἐμπορεύματα πα-
ρά της εναγούσης Εταιρίας, εξέδοτο διά τὸ αντίτι-
μον αυτών, εκ δραχ. 736. 16. τὸ από 9. Νομβρί-
ου 1860 γραμματίον, πληρωτέον εις προθεσμίαν
3|41. ἡμερῶν, με τόκον υπερημερίας. 1. 0|0.

Επειδή καθυσερεῖται ἀδικαιολογητῶς ή πληρωμή-
Διά ταῦτα

Καλῶ τον αντίδικον νά ἐμφανισθῆ ἐμπροθέσμως
εις τὸ ἀκροατήριον του ειρημένου Δικαστηρίου προς
αυζήτησιν της παρούσης δι' ἧς εξαιτούμαι.

Α. Νά υποχρεωθῆ διά προσωπικῆς κρατήσεως εις
την πληρωμῆν δραχ. 736. 16. 0|0 με τόκον 1. 0|0
ἀπό της λήξεως εκάστης προθεσμίας, μέχρι πληρωμῆς.

Αρμόδιος Δικ. Κλητῆρ νά επιδόσῃ αντίγραφον
της παρούσης εις τον ενταῦθα κυριῶ Κραυτοδύκας Κ.
Εισαγγελέα και ὅμοιον προς δημοσίευσιν εις μίαν των
ενταῦθα εκδιδομένων εφημερίδων.

Ερμούπολις 8. Ιανουαρίου 1862.

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος
Αλέξανδρος Δ. Αλεξάνδρου.

μου Καλλείστης και ενώπιον του
Συμβολαιογράφου Καλλείστης και
τούτου κολουμένου ενώπιον του
νομίμου αυτου αναπληρωτου.

Οὕτω συνετάχθη ή παρούσα εκ-
θεσις αναγκαστικῆς κατασχέσεως
και αναγνωσθείσα ευκρινῶς και
μεγαλοφώνως προς τον ειρημένον
Πάρεδρον και τον ὀφειλέτην Νι-
κόλαον Ι. Πρέκαν ευρεθέντα εντός
του τελευταίου ὡς εἴρηται άμπε-
λώνος υπεγράφη μόνον υπό του
ρηθέντος Παρέδρου και εμοῦ του
Κλητῆρος του δε ὀφειλέτου ὁμο-
λογήσαντος άγνοιαν γραμμάτων.

Ο Δημαρχικὸς Πάρεδος
Γεώργιος Βασάλος.

Ο Κλητῆρ
Εμμανουήλ Μ. Γαβαλλάς.

Διά τὸ ακριβές της αντίγραφῆς
Εν Θήρᾳ τῇ 27 Δεκεμβρίου 1861.

Ο Κλητῆρ
Εμμανουήλ Μ. Γαβαλλάς.

(Ἐπέται συνεχ. και Δικας. Παράρτημα)
ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.